

Ioan Mircea Popovici

Îngerul și Marinarul, Pictorul și Păsărarul

(Pe urmele Inorogului Alb)

Prietene din Poveste și chiar mai mult decât atât. N-am înțeles cu ce te-am dat gata. Povestea celor 7 cercuri de la Pescărie începe în noaptea de 21 spre 22 Septembrie 2022. Iată-mă-n cele din urmă, Pe urmele Inorogului Alb, indiferent că va ieși ceva ca lumea și nu va fi doar o aflare-n treabă, hotărât să dau Editurii Saga o primă variantă a cărții pe care am promis-o cu ceva vreme în urmă. He, he, heiii, prietene Igitur/ Autoportret cu briceagul pe scara vieții/ Colorează-l cu visul dumneaei/ Și pune-l între frunzele de tei/ Sau între cele de stejar...

Raftul lui Picasso de la Pescărie mi-e plin de manuscrise și desene, atelierul și Galeria Ymposibilă au pereții cu picturi și calendare-album făcute anume spre a ilustra cartea care se naște Acum. Nici n-am spus bine cuvântul Acum, că un rotocol de fum, din pipa mea, pe cărările inimii, a luat-o la drum. Pescărușii și porumbeii voiajori, zilnic vin și pleacă cu scrisori între arcadele pontice de la Pescărie și prietenii mei, învățăceii-matematicari-marinari, poeți și iubitori de dimineți albastre, iubitori ai plajei cu suflet și al sufletului marin, lacustru și alpin...

Nașa cu Cămașa Botezului învește Universul Crezului din care, în cazul Copilului cu Zmeul de Hârtie pe Plaja cu Suflet, nu poate lipsi Inorogul Alb pe fond albastru. Între amicii poeți sunt unii care mai de care, fiecare pe câte o cărare. Între cărările inimii mele, "Tapiseriile sunt descrise în detaliu de Rainer Maria Rilke în nuvela Caietele lui Malte Laurids Brigge". Vrei, nu vei, Povestea cu Tichia Albastră de la Pescărie, a zburat pe fereastra pe care a zburat Remmy și acum este pe urmele lui...

Din lanul de Floarea-Soarelui, o pălărie pentru tine, cealaltă pentru Povestea cu tichie de Floarea-Soarelui. Astăzi fiind miercuri, intrăm în Povestea celor 7 cercuri de la Pescărie. Cinci cercuri olimpice și două cercuri pentru brațele Y-grecului de pe Scara Tympului. Un braț pentru Trecut, celălalt pentru Viitor. Pentru Acum, rotocolul de fum al fumătorului de pipă...

Fumătorul de pipă, precum punctul M care descrie sentimental locul geometric al Domnului Radical din Minus Unu, care-n metamorfozele lui este când Sămânță de Foarea-Soarelui, Ghindă, Sămânță de Mac-Sălbatic, tot ce vrei și ce nu vrei. Sămânță de culoare-n peisajul pictural cu personaje să fie... Cu dus-întors și cu fir de tors din Lâna de Aur a Argonauților... Fuiorul acesta-i la mine... Puterile din

Lâna de Aur au cântec de graur și care, de fapt, bine toarsă și bine țesută, toate făcute cu inima curată, împlinește toate dorințele care dau viitorului bucuria împlinirii dorințelor inimilor curate ca inimile copiilor... Vorba aceea: se vor bucura aceia care vor avea inima curată de copil... Copilul știe ce vrea... fericit părintele care știe ce vrea copilul lui... Vorba aceea: Toamna, în frunza galbenă a nucului găsești cântecul cu chemarea cucului, pe cărările inimilor curate...

Copiii copilăriei mele erau fratele meu, Nicolae-Puiu, sora noastră mai mare ca noi, Gina-Georgina, Cornel al lui Nonu, vecin de casă și de grădină cu noi, și Ursoiu Ioan. Un cvintet de Voivodeni care, pe măsură ce am crescut s-a tot lărgit. De la pentagonul regulat s-a ajuns la hexagon, septagon, octogon, nonagon, decagon, dodecagon și tot așa până când numărul laturilor s-a apropiat de Infinit și poligonul nostru a ajuns un cerc de prieteni, prieteni, prieteni adevărați...

În adolescență uceniceam în atelier Pictorului Sever Frențiu, vecinul meu de scară de pe Mețianu, din Arad. Cântam la acordeon cu Rudy-Baci și la violoncel cu violoncelista Agnes. Profesoara de violoncel, într-o zi mi-a spus că sunt foarte talentat și-ar fi bine să facem orele de muzică la ea acasă unde avem mai multă liniște... Invitația m-a speriat și din ziua aceea nu m-am mai dus la orele de violoncel... A rămas să mă ocup de pictură unde Maestrul meu mă lăsa deja să desenez și să pun primul strat de culoare pe pânzele lui. De matematici m-am apucat accidental când i-am întâlnit pe Domnii Logaritm și Radical stând de vorbă cu un cal alb, cu corn în frunte. Cornul acesta s-a atins de mine și de atunci am lăsat pictura, mergând pe urmele Inorogului Alb. Cu alte cuvinte, am intrat în Poveste cu toată ființa mea, renunțând la violoncel și la pictură. Am rămas colecționar și pictor, accidental...

https://www.youtube.com/watch?v=KT44aQ_10XM

A trecut multă vreme de atunci...

<https://www.youtube.com/watch?v=Rx9vZeTGckY>

Povestea cu tichie albastră este la început. Era-n târziul serii și ne duceam spre far. Tu adunai iluzii, jucându-te cu-n zar. Pierdusem în ziua aceea la pendul. Toate semnele rele pregăteau semnul bun. Ponna lătra apăsător... Se făcuse atât de cald... Undeva, pe plajă, se ridica Zidul Alb...

Sub umbra albastră de la Pescărie, am găsit, sub culoare, un motiv pentru pălărie, tichie și mare. Pălăria fistichie ți-am dat-o ție că-ți plac pălăriile zbanghii. Eu am rămas la motivul poveștii cu tichie, pe care să-l pictez cu un papagal și un huhurez. Se leagă perfect cu poveștile de pe Zmeul de Hârtie pe care mi l-a promis mama în copilărie. Așa-mi zicea mama: „Dormi, Mirciuță, să crești mare. Dacă dormi îți face mama un zmeu de hârtie.” Când mă trezeam, să nu rămână fără cuvânt în fața mea, îmi spunea: „nu ți-am făcut zmeul că n-am găsit stof.” Așa am moștenit eu Zmeul de Hârtie de la mama, zmeu care mă bucură de câte ori îmi aduc aminte de el...

Cele mai fericite momente sunt cazurile-n care, ca-n șahul de toate zilele, pionul care ajunge la capătul cursei îl transformi în orice. Dimineața-i de poveste. Cântecele Peninsulei de ieri merge mai departe în jumătăți inegale. Jumătatea mică-i din Vecinătatea lui Zero, în curtea casei cu viță de vie și iederă. Cealaltă jumătate, din Vecinătatea lui Infinit, este în Casa de la Pescărie, cu Dorra, cu Picasso, pian și compoziții pictate...

<https://www.youtube.com/watch?v=9x9oXFuNl5Q...>

Prietenul meu, Cormoranul Albastru de la Casino, a pus stăpânire pe Scara de lângă acvariu, unde pictează și face caricaturi Hristu-Caricaturistu. Apoi și-a făcut casa între pietrele de pe plaja de lângă Casino. Îi place să stea în echilibru pe Bila Albă, de unde stă de vorbă cu clienții lui Hristu. Nu de puține ori își arată talentul de actor și face cu pictorul Ionel Mătășăreanu un cuplu cu umor și înțepături la obiect. Tu, ca pictor, îi zice Cormoranul, obișnuit cu schimbarea culorilor după cum bate lumina-n sufletul tău, stai de vorbă cu îngerul tău și cu Dumnezeu. Între poveștile tale cu vești și picturi, fă-mi și mie un portret...

<https://en.calameo.com/read/000077333ac34a007c793>

Ieri seară am căutat pozele cu Motanul Picasso (zis și Bobiță) . De ieri dimineață îi spun Lordul Picasso. Când vorbește cu mine, are cel mai frumos accent englezesc din câți englezi am cunoscut. De aceea, merită să-i spun Lordul...

- La multi ani! Bună dimineața.
- La multi ani! Bună dimineața, Îngerașul lui tati.
- Ce-ți este, Doamne, cu memoria asta!
- Miră-te, că din mirare se nasc multe...

Constanța, Joi, 22 Septembrie, 2022

NR- Desene generate pe tema picasso de Nightcafe IA

